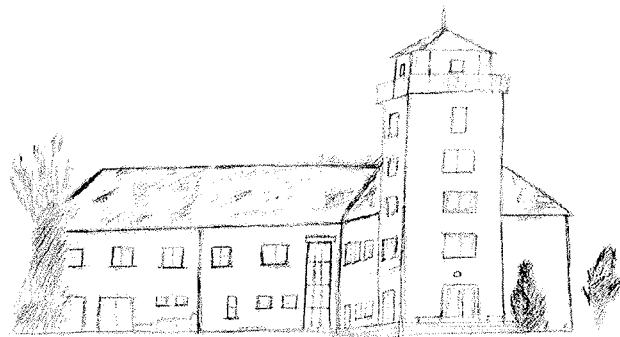
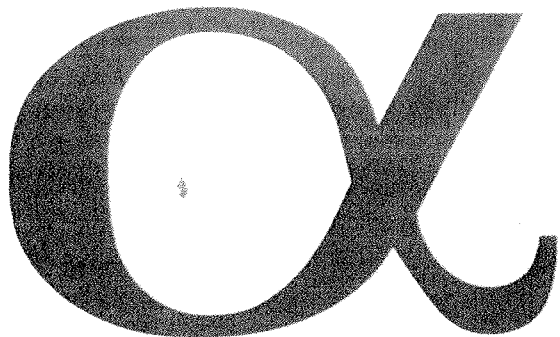

V. ÉVFOLYAM X. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2004. JÚNIUS

„Mire jutottunk?”

Igazgatói beszéd

Tisztelt Szülők, Nagyszülők, rokonok, ismerősök! Kedves Diákok!

Bevallom őszintén, hogy iskolánk

mint Önök, sőt talán még jobban is, hiszen én mind a 274 diáknak egyformán drukkolok, aki ma reflektorfénybe kerül.

Ilyenkor évről-évre felteszem magamnak a kérdést: miért is csináljuk? Miért van szükség erre a sok előkészületre: főpróbára, színpadi tervezésre, ruha-elosztásra, hajfonásra, zongora cipelésre, a csoportok ki és bevonultatásának percre pontosan való megtervezésére? Hiszen gondolom el tudják képzelni, hogy ahhoz, hogy ma min-

den a megfelelő rendben folyják a színpadon, hogy mind a 274 diák akkor és abban a ruhában, kötényben, ingben és mellényben jelenjen meg, ahogy az elő van írva, 30 tanárnak kell dolgozni, állandóan a forgatókönyvet figyelve a színpalak mögött. Szeretném erről a helyről is megköszönni nekik, hogy megteszik, sőt örömmel teszik meg. De miért? Hiszen alig találni az országban még egy gimnáziumot, ahol hasonló dologra vállalkoznának, így próba érettségi után, év végi vizsgák, érettségi előtt.

A válaszra pár napja jöttem rá, amikor egy csodálatos élményben volt részem. A Parlament kupolatermében vettem részt hallgatóként egy koncerten. Ott ülve Magyarország legcsodálatosabb épületében, pár lépésre a Szent Koronától, a magyar királyok szobrai között, hallgatva a Magyar Virtuózok Kamarazenekara és Szenthelyi Miklós hegedőművész előadásában Vivaldi dallamait úgy éreztem, hogy most egy olyan helyen vagyok, ahol mindenki élete legjavát adja. Nemcsak a zenészek, akik játszanak, de a komponista is, aki már századok óta halott, az építész, aki valamikor az épületet ilyen tökéletesre megálmodta, a mesterségük művészei, akik az ajtókat sok-sok munkával kifaragták, a szobrászok, freskó festők, kőfaragók, aranyművesek, porcelán festők, mindenki. Mindannyian máshoz kaptak tehetséget. Valószínűleg aki a hatalmas bronz csillárt elkészítette, nem tudta volna az óriási szőnyeget ilyen művészien megcsomózni, és annak, aki a jogar hegyi kristályát metszette, nem csendült volna fel zeneként a négy évszak a lelkében. Mindenki azt tette, amihez értett és nem középszerűen, csak úgy valahogy, hogy

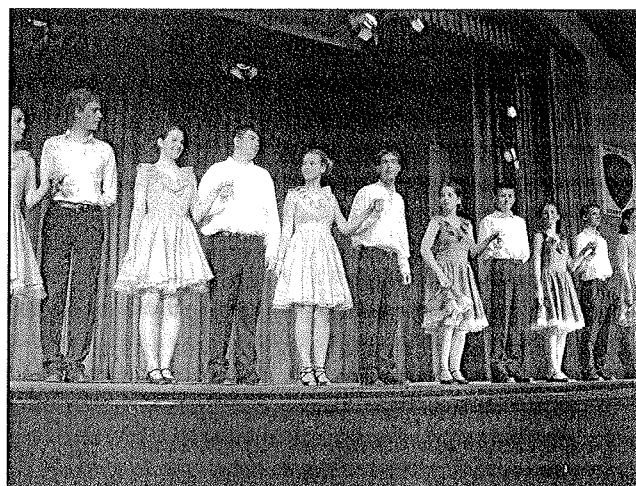
összes éves rendezvénye közül ez az, ami mindig a legnagyobb izgalommal, várakozással tölt el.

Talán a kicsit egzotikus címe miatt – Mire jutottunk? –, ami azt sejteti, hogy itt most valami fontosat fogunk látni, valami végeredményt, ami olyan nagyszerű, hogy a hozzáértők arra tartották érdemesnek, hogy másoknak is megmutassák.

Talán amiatt, mert minden szereplőt egyenként ismerek, tudom, mennyit készült erre a napra és szeretném, ha sikerülne neki az, amit eltervezett.

Talán azért, mert a sok álom, amit a tanári szobában és az igazgatói irodában szövögetünk tanítványaink (gyermek) sokoldalú fejlesztéséről, itt most a színpadon kézzelfoghatóan jelenik majd meg.

Nem tudom pontosan megmondani, csak érzem az aggodást, ugyanúgy

éppen túlessen a feladaton, hanem a legmagasabb fokon. Hiszen így és csak így tudott hozzátenni valamit az alatt a rövid idő alatt, amit ezen a földön töltött, a világ és Magyarország életéhez.

Nekünk, akik élethivatásul a fiatal nemzedék oktatását, nevelését választottuk, az a célunk, hogy megkeressük és megtaláljuk minden tanítványunkban a tehetséget. Hiszen mindenki kapott a Teremtőtől találmányt, ki egyet, ki tízet, ki ezt, ki azt. De mindenki valamit. Ma este hallani fogják a csengő énekhangozatokat, a lélek rezdülését a versek előadásakor, látni fogják az új-jak ügyes mozgását a hangszereken, a testek hajladozását a táncban. Még nem kész emberekről van szó, növekvő palánták ők, a 10-14-16 évesek, de már csírájában ott van bennük a jövő. Nekünk felnőtteknek, tanároknak, szülőknak, nagyszülőknak az a feladatunk, hogy mindent megtegyünk

azért, hogy a mag szárba szökkenhessen, virágot, termést hozhasson. Nem lesz mindenki énekesnő, de lehet gyer-

mekeinek szép dalokat tanító édesanya. Hivatásos zenész sem mindenkiből válik, de más hangulata lesz egy halk zeneszó mellett családi körben elfogyasztott vasárnapi ebédnek. A tánc sem a mindennapi elfoglaltságaink közé tartozik, hacsak nem ez a hivatásunk, de másképp lépünk be egy te-

rembe, másképp fogunk kezdet egy bemutatkozásnál, ha gyakorlatunk van benne. Segítsünk felfedezni gyermekeinkben a tehetséget, segítsük őket annak kibontakoztatásában és ne hagyjuk, hogy bármiben, tanulásban, mesterségben középszinten maradjanak! Emlékeztessük őket arra, hogy az életet azért kaptuk, hogy jól gazdálkodjunk vele. Hogy a munkánkat ne csak elvégezzük, hanem úgy dolgozzunk, hogy az minőségileg kifogástalan legyen. Hogy a tehetségünket ne áldozzuk fel a lustaság oltárán, hanem bontakoztassuk ki - szorgalommal. Hogy aztán, ha számot kell adniuk egyszer a Teremtő előtt, ezt mondhasa nekik: "Jól vagyon, jó és hű szolgálom." De ezt mondhasa nekünk is, szülőknak, nevelőknek, akikre rábízta őket.

dr. P. Tóth Béláné

I. Pünkösdi Zsoltár- és népdaléneklési Találkozó

2004. május 28-án a Szentendrei Református Gimnáziumban lezajlott az első Zsoltár- és népdaléneklési találkozó. A Dunakanyar térségében hirdettük meg ezt a találkozót, az általános iskolás korosztálynak. Négy gyülekezetből, Visegrádról, Dunabogdányból, Szigetmonostorról és Csillaghegyről érkeztek gyermekek, hogy együtt énekeljünk, meghallgathassuk szép hangjukat, és számot adjanak a tudásukról. A megadott zsoltárok az éneklés dicséretéről szóltak. A népdalok pedig játékdalok, alföldi és dunántúli dallamok voltak.

Zsoltáraink közel ötszáz évesek és a mi fiataljainknak nem szabad elfelejteniük, énekelniük kell ezeket a szép, imádságos, buzdító énekeket. A reformáció kezdetén, a reformátoraink látták, hogy az emberek nem tudnak imádkozni, a maguk gondolatait nem tudják imába foglalni a maguk szívével. Ezért az énekléssel tanították meg őket. hálat adni az Úrnak. A ze-

nei kultúránk nagyon igényes, színvonalas volt, ha csak arra gondolunk, hogy J. S. Bach minden vasárnapra írt egy kantátát, mint a lipcsei Tamás templom kántor-karnagya. Luther maga is muzsikáló, zeneértő ember volt, himnuszai és a genfi zsoltárok igen jelentősek voltak Európában. Ezt a művelt szellemiséget hozta haza Maróthi György, aki kibocsátotta az első négyszólamú magyar zsoltárt.

A népdalok ismerete, éneklése is nagyon fontos, hiszen a magyar kultúra legrégebbi szellemi hagyományai kötődnek hozzájuk Gyönyörűek a dallamai, melyek egy része a honfoglalásunk előtti időket idézi. Szövegükben az általános emberi életérzéseket élhetjük át újra, olyan költői képekben, amelyeket saját szavainkkal gyakran meg sem tudunk fogalmazni.

A XIX. sz.-ban a zenei fejlődés sajnos megtört Magyarországon, de a XX. sz. elején, Kodály Zoltán tanítása ismét elindított egy folyamatot, ami az igényes zenekultúra felé mutat. A

zene mindenkié című tanulmánygyűjteményében ezt írja: „Nem elég tudósmódrá, anyaggyűjteményszerűen "megismerni" az anyagot... Emberrileg is részesévé kell válni a hagyománynak s ezzel egy embercsoport lelki életének."

"Énekeljete új éneket

Az Úr Istennek örömmel" Így kezdődik a 98. zsoltár. Ideje, hogy elkezdjük az új éneket! Az ének pedig attól újul meg, ha fiatalok, gyermekeink éneklnek. Tanítsuk őket minél több szép, régi "új" énekekre!

Jövőre ismét találkozunk Pünkösd előtti héten, pénteken.

A zsűri elnöke, Zákányi Bálint, többi tagja: Szőnyi Gabriella és Lázár Enikő voltak

A Találkozón a díjazottak a Református Gimnázium új CD-jét kapták, / Énekeljete új éneket/ valamint az Éden Édességbolt és Dánosné Pillér Judit édességajándékait. A vendégeket az 5.a osztály hat fős delegációja fogadta.

Nagyon köszönjük a segítségüket és a támogatásukat!

Lázár Enikő

www.szrg.hu

Beszámolómban három református gimnázium honlapját hasonlítottam össze. Több honlap megtekintése után kiválasztottam a Szentendrei, a Kecskeméti és a Lónyay Utcai Református Gimnáziumok oldalait. (www.szrg.hu, www.reformatus-kkt.sulinet.hu/gimnazium/gimnazium, www.lonyay.edu.hu) A kecskeméti és a szentendreit találtam a legrészletesebbnek, a Lónyayt pedig azért választottam, mert én itt végeztem.

Az oldalak külseje alapján a szentendrei a leglátványosabb. A Főoldal képekkel indul, és középre vannak gyűjtve a friss információk. Ránézésre barátságos és vidám honlap, az iskola gyermekközpontúságát és fiatalosságát emeli ki, ami jó benyomást tesz a látogatóra. A Kecskeméti Gimnázium kicsit komolyabb főoldallal indít. Az iskola épületét láthatjuk kék háttérrel. Nekem egyből hírnevét és múltját juttatta eszembe. A Lónyay honlapja sokkal egyszerűbb az eddigieknél. Itt középen az aktuális híreket találjuk, balra az iskola címerét. Kizárólag a tartalomra helyezték a hangsúlyt, az iskola hangulatáról nem kapunk erős benyomást.

A különböző menük részletessége alapján is a Szentendrei Gimnázium honlapját találtam a legigényesebbnek. Az iskola tanulóinak, a tanároknak és a külsősöknek is hasznos ellátogatniuk az oldalra. Az iskola honlapja minden fontosabb eseményről írásban és képekben egyaránt beszámol. Kiemelném a Diákélet pontban található Pályázatok, Ösztöndíjak menüket. Nagyon tetszik, hogy interneten keresztül az összes iskolai pályázati és ösztöndíj lehetőségről tájékozódhatunk. Részletesen leírja, ki pályázhat, mi a pályázat lényege, határidők, feltételek stb. Az egyes felhívások lezárásával felteszik a végeredményt is, mintegy példaadás képpen. Még egy előnye ennek a pontnak a frissessége. Így a diákok tényleg időben értesülhetnek lehetőségeikről. A kecskeméti honlap nem olyan részletes, mint a szentendrei. Az Információ menüt emelném ki, ahol linkgyűjteményt, irodalmi ill. érettségi

tételeket találunk. Azt hiszem ez nem csak a végzősöknek hasznos. Jó ötlet még a Főoldal alján található kereső. A Lónyay menüsora a legegyszerűbb. Néhány pontba szedték a honlap tartalmát, leginkább az iskola felületes bemutatására törekedtek.

A szentendrei honlapon nincsen diákok névsora, azonban a valami miatt kiemelkedő tanulókról általában készült bemutatkozó oldal. Ezek nagyon jók, csak a teljes névsort hiányolom. A tanárok névsora megvan, és szintén jó, hogy a tanárok nagy része készített bemutatkozást, így az internet segítségével megismerhetjük valamennyire őket. Kecskeméten megvan a tanulók és a tanárok névsora egyaránt, de itt egyáltalán nincs bemutatkozás, sem kép. Hiányoltam még az öregdiákok felsorolását is. A Lónyaynál van teljes névsor azonosítóval együtt (ha van) és a tanárokról olyan alapvető információkat szerezhetünk, hogy mit tanít, van-e osztálya, azonosítója vagy honlapja. Az öregdiákok itt sincsenek feltüntetve, amit a beérkezett levelek tanúsága szerint igen sokan hiányolnak is.

Megfigyelhetjük azt is, a tanárok és a diákok mennyire vesznek részt a honlap készítésében. A szentendreieknél sok diáknak és majdnem az egész tanári karnak van bemutatkozó oldala. Kecskeméten a linkgyűjteményben találhatóunk néhány saját honlapot, de nem számottevő és nem épül nagyon az iskola honlapjába. A Lónyayban pedig a kisebbeknek van azonosítójuk, a nagyobbaknak már kevésbé. Honlapja csak egy tanulónak és egy osztálynak van. A tanárok között egy honlapot találtam és kevés e-mail címet.

A szentendrei giminek nincs vendégkönyve, sem üzenőfala. Levelet az egyénileg megadott e-mail címekre lehet írni. Kecskeméten van vendégkönyv, amelynek segítségével az észrevételeket közölhetjük. A Lónyaynak szintén üzenhetünk honlapján keresztül, és el is olvashatjuk a korábbi leveleket. Általában öregdiákok írnak, melyben gratulálnak az új honlaphoz,

de észrevételeikben hiányolják a régebbi képeket, tablótát, események leírását. Az üzenőfal mellett küldhetünk levelet az egyes tanulóknak, tanároknak azonosítójukra. (az üzenőfalra tavaly szeptember óta 12 levél érkezett - az utolsó május 18-án)

A honlapok nézettségét nem tudtam meg. Egyedül a Lónyay honlapján van erre vonatkozó információ: 2002. augusztus 25. óta a 7920. látogató voltam.

A Kecskeméti Gimnázium honlapja még alakulóban van és szerintem egy kicsit több életet, aktualitást lehetne belevinni, hogy tényleg nagyon jól használható legyen. Az iskola életéről több kép, több írás kerülhetne fel, így az érdeklődők figyelmét is jobban felhívna magára.

A Lónyay honlapja sokat fejlődött a korábbiakhoz képest (ez volt az egyetlen, amit már régről ismertem), de még mindig van mit "csiszolni" rajta. Nem használja ki kellőképpen az internet adta lehetőségeket, inkább csak az iskola felületes megismerését szolgálja, hogy a hálón keresgélve rátalálhassunk az iskolára.

E néhány szempont alapján a Szentendrei Gimnázium honlapja a legkidolgozottabb. Az iskolát részletesen bemutatja, és a diákok a honlap használatával sokkal könnyebben juthatnak bizonyos információkhoz. (Ilyen például a szakkörök felsorolása időponttal és hely feltüntetésével együtt vagy a nyári táborok részletes bemutatása.) A honlap készítői a külső érdeklődőkre is gondoltak. Az iskola életéről, minden napjairól sok kép és írás számol be, és a felvétellel kapcsolatos legszükségesebb tudnivalókhoz is hozzájuthatunk (adatlap, kitöltési útmutató, korábbi felvételi feladatlapok). A honlap a gimnáziumot nagyon vonzóan mutatja be, ezáltal is segítve a leendő tanulókat "toborzását". Összességében jól kihasználta az internet adta lehetőségeket, s így a honlap ténylegesen az iskola egyik fórumává válhat.

2003. július

Gunyits Veronika

(A cikket az interneten találtuk. Köszönjük! - a szerk.)

Próbaérettségi

A próbaérettségiről az elmúlt hetekben több ízben is szó esett. A tanárok hanghordozása és arckifejezése azt sejtette, hogy kicsit tartanak a dologtól. Aztán váratlanul még tanítási szünetet is kaptunk mi, alsóbb évesek arra a napra. Persze örültünk, főleg így vizsgák előtt, de azért arra gondoltunk, utánajárunk Igazgatónőnél ennek a ti tokzatos eseménynek.

Mi az a "próbaérettségi" és miért van szükség rá?

- 2005-től bevezetik az új érettségi rendszert, ami sokban különbözni fog az eddig megszokott-tól. Ezért gondolta úgy az OKÉV (Országos Közoktatási Értékelő- és Vizsgaközpont), hogy a tanároknak és a 11. évfolyamos diákoknak az egész országban tart egy főpróbát.

- Mindenki abból vizsgázhatott, amiből akart?

- Nem egészen. Hónapokkal ezelőtt

kellett a diákoknak jelentkezni, mindenkinek egy tantárgyból. De hogy a próba minél tökéletesebbre sikerüljön, mind az öt fő tantárgyból (magyar, történelem, matematika, angol, német) és mind a két szinten (emelt és közép) kellett indítani jelöltet. Nálunk a 26 diákot kellett tízfélre osztani, tehát egy vizsgán legfeljebb 2-3 tanuló vehetett részt.

- Történelemből is lesz írásbeli?

- Igen, ezentúl a történelem tudásotokról írásban is számot kell majd adnotok. Tehát gyorsan fogjon hozzá mindenki a tanuláshoz, mert szóban még ki lehet magyarázni egy tévedést, ha a tanár elképedt arccal néz, de a papíron mindennek nyoma marad.

- Mi az az "emelt szintű" érettségi?

- Ez egy nehezített vizsga, amit nem az iskolában, hanem az OKÉV vizsgaközpontjaiban lehet majd letenni. Nem feltétlenül szükséges az egyetemi

felvételhez, de mivel 7 ponttal többet ér, mint a középszintű, számítani kell arra, hogy esetleg a vetélytársak rendelkeznek vele és emiatt 7-14 ponttal megelőznek az egyetemi rangsorban.

- Mik voltak a próbaérettségi tapasztalatai?

- Ugyanazt a tananyagot kérték számon, amit idáig is, de más módon. Főleg magyarból és történelemből voltak nagy meglepetések. Matematikából és idegen nyelvekből kevésbé, bár a hallás utáni megértés ott is váratlanul ért némelyeket.

- Hogy sikerültek a dolgozatok?

- Még nem tudjuk, mert az emelt szintűeket másnap központi javításra begyűjtötték. Nekünk, tanároknak mindenesetre hasznos volt, mert végre megtudtunk valami közelebbit arról, mi vár ránk - és rátok - jövő ilyenkor. Nem könnyű a megoldandó feladat, de van rá tíz hónapunk. Együtt erővel meg fogunk vele bírkozni.

-1-n

DPR fórum

Idén a Diákpresbitérium két fórumot tartott: kedden a kis-gimnazisták, szerdán a nagy-gimnazisták adhatták elő véleményüket az iskolában tapasztaltokról. Az elnökség a témákat négy nagy csoportra osztotta: házirend, sport, rendezvények, a DPR munkájának értékelése. Természetesen más-képp viszonyultak a kérdésekhez a kicsik és a nagyok, de hát ezért is voltak külön.

A házirend megvitatásánál többen foglalkoztak a büfé kérdésével (legyen,

ne legyen), a sport-eszközök szünetbeli bérelhetőségével, felmerült a kerékpár tároló megnagyobbításának szükségessége. A nagyokat inkább a mobil telefonok használata foglalkoztatta, meg a fegyelmi beírások, vizsgák ügye. Néhány kérdésben a helyszínen meg tudtak egyezni, másokat a tanári kar elé utaltak.

A sport-nap mindenki tetszését elnyerte, a hosszáról már nem annyira egyeztek a vélemények. Volt, aki már ennyiben is elfáradt, mások szívesen

maradtak volna tovább. A kicsik újabb sportágakat javasoltak: például sakkot és tájfutást, a nagyok inkább csocsóztak volna, és hosszabb meccseken szeretnék jövőre összemérni erejüket. A szakkörök is megmozgatták a diákok fantáziáját, lány-focit, kézilabdát, teniszt hiányol-

tak. A sport miniszter javaslatát, miszerint kerüljön a sport nap későbbre, a vizsgák utánra, nem fogadta túlzott lelkesedéssel.

A rendezvények általában mindenkinek tetszettek, az, hogy némelyik elmaradt, már kevésbé... Különösen a felező buli törlése érintette érzékenyen a diákifjúságot. Az, hogy át kellett volna keresztelni "évváró buli"-ra és így keresztül vinni, sajnos csak későn jutott eszünkbe. Pedig lehet, hogy sikerült volna... A kicsik által felvetett iskola rádió ötlet a nagyoknál nagy érdeklődést váltott ki. A zenei irányzatok körül már most érezhető volt a feszültség. Lehet, hogy a gyakorlatban majd elsimulnak az ellentétek?

A DPR munkáját túl sok kritika nem érte, úgy tűnt, nagyjából meg voltak velelünk elégedve. De az is lehet, hogy a beigért ötletbörze siettetette a téma lezárását. A legsziporkázóbb gondolatokból egy csokor: legyen spanyol szakkör, fessük az osztályokban a falakat színesre, cseréljük a törülközőket gyakrabban, legyenek a szünetek hosszabbak.

A fórumnak végül a záró ötlet vetett véget: csináljunk osztály fényképeket - és csináltunk!

-i-a

Sportnap

A sportnap ötlete a tavalyi év végi diákpresbitériumi fórumon fogalmazódott meg. A tanulóifjúság az addigi "gyereknapi" helyett valami komolyabbra, felnőttesebbre, izgalmasabbra vágyott, ahol összemérheti erejét másokkal. Nagy örömmel fogadtuk hát a hírt, hogy sikerült egy napra (ráadásul hétköz-

napra!!!) megszerezni a Katonai Főiskola összes pályáját, beleértve a tornacsarnokot és az uszodát is. A testnevelő tanárok egy fergeteges forgatókönyvet állítottak össze, amiben minden helyszínen gyors egymásutánban követték egymást a meccsek. Így senki nem unatkozott egy pillanatra sem, hiszen loholtunk egyik pályáról a másikra, hogy le ne késsük a mérkőzést, amin vagy játszottunk, vagy drukoltunk a többieknek.

A betonpályákon három csoportban labdarúgásban folyt a küzdelem, amiből a 6.a, a 8.a illetve a 11.a fiú csapatai kerültek ki győztesen.

A röplabda iránt kevesebben érdeklődtek, ott a jelentkezőket két csoportba rendezték. A végeredmény a 7.a és a 9.a győelmét hozta.

A kosárlabda mérkőzések helyszíne a sportcsarnok volt. A lelátók zsúfolásig megteltek, a sikeres dobásokat lelkes kiabálás kísérte. Itt is két csoportban avattak győztest: a 8.a illetve a 9.c kosarasait.

Az uszodában a versenyek közötti szünetekben nagy pancsolás és labdázás folyt. Amikor komolyra fordult a helyzet, a kis-gimnáziumból a 7.a, a nagy-gimnáziumból a 10.a bizonyult a legjobbnak.

A sorverseny győztesei a 9.c-sek lettek.

Atlétikában csapatban és egyénileg is lehetett bizonyítani. A legjobbaknak síkfut-

tásban (előre és hátra!), rönkvetésben, súlylökésben, kislabda hajításban, távolugrásban és 10-es ugrásban kellett jeleskedniük. A kis-gimnázium legtehetségesebb atlétáinak Makray Ferenc (6.a) és Erdős Zsuzsanna (6.a) bizonyultak, a csapatok közül is a 6.a Bubla Áron, Csongrádi Janka, Erdős Zsuzsanna, Makray

Ferenc, Szabó Anna összeállítási csapata nyert. A nagy-gimnazistáknál a legügyesebb versenyző címet a fiúknál Katona Tamás (9.c), a lányoknál Kriván Andrea (11.a) vívta ki, a csapatbajnokságban pedig a 9.a-sok nyertek Diósi Dénes, Horváth Soma, Kristóf Zoltán, Magyar Zsombor és Szabó Péter részvé-

telével.

Megkülönböztetett érdeklődés kísérte a tanár-diák meccseket. Már az a tény, hogy a testnevelő tanárokon kívül mások is pályára léptek, nagy ovációt váltott ki. Végre egy helyzet, amikor megmutathatjuk, hogy mi is tudunk annyit, mint ők, esetleg még többet is...

A tanárok három sportágban mérkőztek meg tanítványaikkal. Röplabdában az első szettben a 11.a, a másodikban a 6.a, a harmadikban a 9.a volt a kihívó. A pedagógusok az első szettben felhalmozott 9 pontos hátrányt a további kettőben leküzdötték, így végül 47:54 arányban győzelmet könyvelhettek el maguknak. A kosárlabdában már nem volt ilyen szerencsésük. A 9.c-t ugyan az első félidőben megverték, a 9.b azonban a második félidőben szépített, végül az 5.a a harmadik félidőben megszilárdította a döntetlent. Téniszben a Ferenczi-Köck páros legyőzhetetlennek bizonyult. Összefoglalóan tehát elmondhatjuk, hogy tanáraink nemcsak a

Die blaue Donau

Az énekkar és a zenekar szombatán korán reggel közös kirándulásra indult. Úticélunk Bécs és Pozsony volt. Ausztria fővárosába a délelőtti órákban érkezünk meg. Először a Schönbrunn-i kastélyt tekintettük meg, ahová csak nagy nehézségek árán jutottunk be. Miután végigsodáltuk a palota valamennyi termét, kimentünk a hatalmas kertbe sétálni.

A délutánt vásárlással töltöttük, majd mikor mindenki visszatért a buszhoz, elindultunk Pozsonyba, a szálláshelyünkre. Másnap délelőtt egy rövid próba után útra keltünk, hogy felfedezzük a város szépségeit. Voltunk a várban, ahol énekünkkel fokoztuk a hangulatot, majd a Szent Márton templomhoz látogattunk el. A kiadós ebéd után tovább utaztunk Komarno-ba, itt megnéztük az Európa teret, majd felszálltunk a buszra, s hazáig meg sem álltunk. Nagyon jó hangulatban telt el ez a pár nap.

Köszönjük a lehetőséget Ági néni-nek, és édesapjának, aki idegenvezetőként rengeteg érdekességgel és információval szolgált a körülöttünk látható nevezetességekről.

Gombos Klára (10.a)

katedrán, de a pályákon is megállták a helyüket. Persze ez az eredmény csak jövő ilyenkorig érvényes...

A részvétel és az eredmények összesítése alapján a "legsportosabb osztály" feliratú trikót 2004-ben a 6.a osztály nyerte.

B. Zs.

Református Zenei Fesztivál

Nagymamám már két hete halotta a Bartók Rádióban, hogy a Szentendrei Református Gimnázium „Csipkefa” népdalköre föl fog lépni a Református Zenei Találkozón. Egy ideig azt gondoltuk anyukámmal, hogy félreértette, de a május 24-i népdalkörön Enikő tanárnő bejelentette a nagy eseményt. Izgatottan készültünk a fellépésre.

Május 30-án, a találkozó harmadik napján busszal indultunk Budapestre. A zenei sokadalom a Ráday utcában volt megrendezve, épp a Biblia Múzeum szomszédságában. Mivel a múzeum vezetője, Tímár Gabriella jó ismerősünk, megengedte, hogy odabent öltözzünk és a ruhánkra is a múzeum viázott.

Pont délben, verőfényes napsütésben léptünk föl. Először az Országos Zsoltárenekklő verseny győztesei énekeltek: Tímár Sára, Dúcz Erzsébet. Néhányan a közönség soraiból velük daloltak.

Ezután Enikő tanárnő szólt az egybegyűltekhöz. Szeretettel ajánlotta min-

denki figyelmébe a legújabb Csipkefa CD-t, ami most jelent meg. Címe: Énekeljetek új éneket! Azt mondta, új ezekben az énekekben az, hogy mi fiatalok énekeljük a több száz éves zsolnárokat. Köszöntötte venezuelai iskolatársunk nagymamáját, aki a jövő héten ünnepli születésnapját. Unokája egy venezuelai népdalt adott elő neki, mi pedig a 134. zsolnárt énekeltük, majd Makray Andrea gitározott.

Ezután következtek zalai, sárvézei, csókai, ördögösfüzesi és széki népdalaink. Sajnos ekkorra már tetőfokára hágott a forróság, amitől két "Csipkebimbó letörött" (rosszul lett), nem kis riadalmat okozva az ott lévő szülőknek. Míg őket a színpad mellett ápolták, mi hősiesen énekeltünk tovább.

Előadásunkat a Duna TV is fölvette, a Magyar Rádió Vallási Műsora pedig riportot készített Enikő tanárnővel és velünk.

Fellépésünk végétével Enikő tanárnővel kerestünk egy szuper fagyizót, ahol mindannyian a vendégei voltunk egy fagyira. Utána fáradtan, de boldo-

gan indultunk haza. Sokáig emlékeztes marad számomra ez a nap, hiszen mi háromszorosan ünnepelhettünk: a Református Zenei Találkozót, a Pünkösödöt és nem utolsósorban a Gyermeknapot! Köszönjük Enikő tanárnő!

Horváth Anna 5.a

Kedves Szülők!

A Református Zenei Fesztivál nekem nem csak azért volt nagy élmény, mert a tanítványaim felléptek egy ilyen szép, színvonalas rendezvényen, hanem azért, mert Önök, Ti kedves Szülők ott voltatok. Így lehet igazán nevelni, ha gyermekeinkkel vagyunk testben, lélekben és ezzel megerősítjük azokban a dolgokban, amelyek igazán fontosak, értékesek számunkra.

Engem, - így az év végén - megerősítettek abban, hogy érdemes! Érdemes időt, erőt, szeretetet adni, mert visszakapja az ember! Köszönöm a tekintetüket, mosolyukat, segítségüket! Áldott pihenést, kívánok a családjuk körében!

Szeretettel:

Lázár Enikő

Évzáró hangverseny

Év közben sok szó esett az énekkarról és a zenekarról. Hogy miért nem járunk szorgalmasabban, miért nem gyakorlunk többet, miért tart sokáig a próba, miért vagyunk néha fegyelmetlenek. Miközben ezekről vitáztunk, állandóan újból kedd lett és Ági néni jött fáradhatatlanul, hozta a kottákat, írta a hiányzókat, pengette a hangvillát. Hogy mennyi mindent megtanultunk, az csak év végén derült ki, a záró koncerten. Háromnegyed órán át szórakoztattuk az egybegyűlt közönséget, először a zenekar, aztán az énekkar. A tapsból ítélve meg voltak velünk elégedve. Az igazi

értékelés majd a hangfelvétel meghallgatásakor hangzik el, de azt máris elhatároztuk, hogy jövőre újabb gyakorlási lehetőségeket találunk ki magunknak - és persze az újaknak.

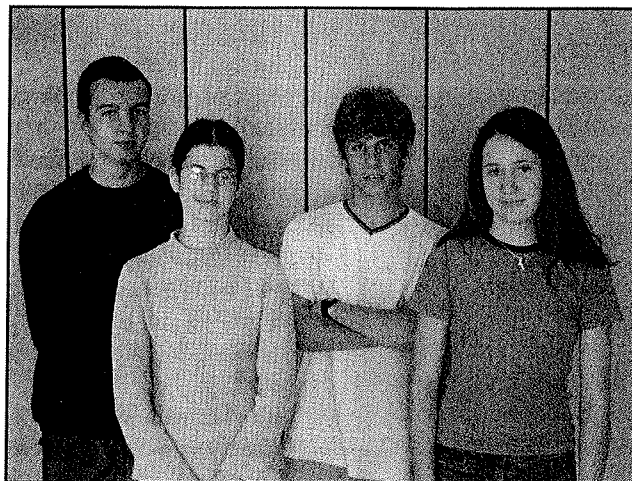
-o -u

Einstein nyomdokain

A ki nyitott szemmel jár az iskolában, észrevehette, hogy idén a matematika tanszék hirdetőtábláján folyamatosan jelentek meg a háziverseny megoldandó feladatai, majd a verseny pillanatnyi állásának ismertetése. Sokan fogtak hozzá lelkesen, néhányan menetközben elfáradtak, megunták, de azért egy csomóan a végéig kitartottak. Közülük kerültek ki a győztesek, akik a legtöbb helyes megoldást adták le. Mivel a megmérettetés korcsoportonként történt, végül is négy nyertest avattunk:

1. kategória 5.-6. évfolyam
Erdős Zsuzsanna (6.a)
2. kategória 7.-8. évfolyam

- Tóth Eszter (7.a)
3. kategória 9.-10. évfolyam
Kun Gergely (10.a)
4. kategória 11.-12. évfolyam
Kevevári Balázs (11.a)

A második és harmadik helyen végzetek is sokat dolgoztak:

1. kategória 5.-6. évfolyam
2. Csékö András (6.a)
3. György Réka (6.a)
2. kategória 7.-8. évfolyam
2. Fülöp Bence (8.a)
3. Hati Alexandra (8.a)
3. kategória 9.-10. évfolyam
2. Szűj Lilla (9.c)
3. Sipos Ádám (9.b)
4. kategória 11.-12. évfolyam
2. Höbenreich Enikő (11.a)
3. Káldy Kata (11.a)

A 2003/2004. tanévben kitűnő eredménnyel végzett tanulóink:

Bodnár Anita (5.a)
Dévényi Dalma (5.a)
Erdős Dóra (5.a)
Herpai Éva (5.a)
Légrádi Zsófia (5.a)
Nagy Bianka (5.a)

Veres Réka (5.a)
Erdős Zsuzsanna (6.a)
Kassai Gyöngyi (6.a)
Billein Balázs (7.a)
Juhász Borbála (7.a)
Legeza Luca (7.a)

Légrádi Bálint (8.a)
Libertiny Dorottya (9.a)
Sipos Ádám (9.b)
Káldy Kata (11.a)
Kriván Andrea (11.a)

"Hát én immár kit válasszak?"

A Szülői Munkaközösség hagyományt teremtett három évvel ezelőtt, amikor két, az év végén kiosztásra kerülő díjat alapított. Eszerint a diákság titkos szavazással megválasztja a gála előtti napon azt a tanárt, aki szerintük ebben az évben a legtöbbet törődött velük, és azt a tanárt, akitől ebben a tanévben a legtöbbet tanultak.

A 2003/2004. tanévben a Szentendrei Református Gimnázium diáksága a leg gondoskodóbb tanárnak járó Lórántffy Zsuzsanna díjjal Regös Beatrix tanárnőt jutalmazta meg.

A legjobban tanító tanárnak járó Apáczai Csere János díjat a 2003/2004. tanévben a diákok Seregi Sára tanárnőnek ítélték oda.

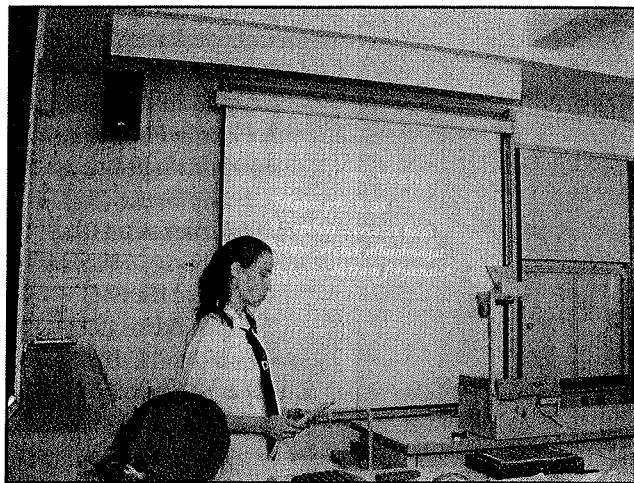
Mindkettőjüknek szívből gratulálunk és kívánjuk, hogy hosszú tanári pályá-

futásuk alatt még sok hasonló, örömteli pillanatban legyen részük.

Kémia vizsga

Aki nálunk tizedikes lesz, már szeptemberben tudja, hogy kémia tanulmányait egy záróvizsgával kell majd befejeznie. Ez egy írásbeli pályaműből és annak közönség előtt való előadásából ("megvédéséből") áll. A témákat a jelöltek maguk választhatják ki érdeklődésüknek megfelelően, de a dolgozatnak jól kell sikerülni, mert Erzsébet tanárnő alaposan áttanulmányozza őket és minden hibát, lezserséget, mellébeszélést észrevesz. A szülőkből, más szakos tanárokból és diáktársakból álló hallgatóság elnézőbb, ők nagy tapssal jutal-

gával kell majd befejeznie. Ez egy írásbeli pályaműből és annak közönség előtt való előadásából ("megvédéséből") áll. A témákat a jelöltek maguk választhatják ki érdeklődésüknek megfelelően, de a dolgozatnak jól kell sikerülni, mert Erzsébet tanárnő alaposan áttanulmányozza őket és minden hibát, lezserséget, mellébeszélést észrevesz. A szülőkből, más szakos tanárokból és diáktársakból álló hallgatóság elnézőbb, ők nagy tapssal jutal-

mazzák a látványos, bár tudományosan kevesebb értékkel bíró fellépéseket is. Ez rendkívül jó érzés az előadónak, de az ünneplés végeztével meg kell hallgatnia a szakszerű bírálatot, sőt mi több, a jegyet is. Az ötösök ujjonganak, a hármasok duzzognak, de mindenki egyetért abban, hogy a kémia vizsga végül is jó találmány, egy kis "előérettségi". Az idei témák és előadók:

Szávai Csaba: A kőolaj
Szabó Miklós: Műanyagok az építőiparban
Bozóki Lilla: A tejcukor-érzékenység
Lázár Helga: A rózsaoilaj
Kasza Noémi: Hashajtók
Kun Hajna: Homeopátia
Istenes Bernadett: Aminosavak
Németh Krisztina: A fehérjék szerkezete

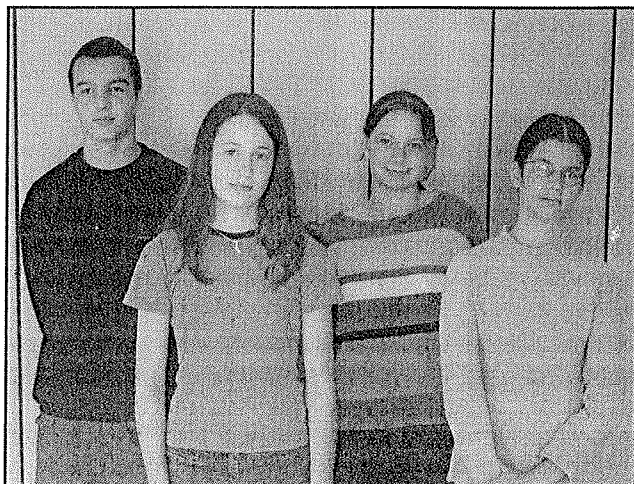
Révész Judit: A dohányzás és a rák
Várad Ágnes: A D-vitamin hiánya őseink életében
Gombos Klára: A sztárok és a drogfogyasztás
Szabó Dávid: Halogéntartalmú szerves vegyületek
Bangyán Tímea: Olajszenyvezések kutatása
Kiss Csaba: A biogáz
Fenyvesi Diana: A szmog
Dúcz Erzsébet: Érdekesek a genetikából
Tóth Janka: A tejsav és az izomláz
Riemer Szandra: Természetes színezékek az emberi szervezetben
Becsei Gábor: A bor készítése
Rákóczi Anna: Sav-bázis reakciók az emberi szervezetben
Bakó Gabriella: Az alvászavar
Kun Gergely: Fotoszintézis
Kukoricza János: Növényvédőszer
Szamos Annamária: Vitaminok
Valkai Márta: A csokoládé
Wahr Flóra: Aromaterápia
Csuhai Eszter: Egészséges táplálkozás

-d -a

"Az év matematikusa"

Megtisztelő címet sokan szeretnék a magukénak tudni, hiszen ez rangot ad - nem is akármilyet! - a többiek között. Az elmúlt években ezt egy év végi nagy

versenyen lehetett elnyerni. Idén a matematika tanárok szigorították a feltételeket. Annak, aki "Az év matematikusa" akart lenni, minél inkább meg kellett közelíteni a bűvös 210 pontot, ami a következő egységekből tevődött össze:
 Részvétel a matematika házi-versenyen: 50 pont
 Az évi matematika jegyek átlaga: 50 pont
 Részvétel a "Ki miben tudós" versenyen: 15 pont
 Országos feladatmegoldó versenyek

20 pont
 Területi, megyei, országos versenyek
 25 pont
 Iskolai versenyzője
 50 pont
 Tehát a küzdelem egész évben folyt, a májusi verseny csak a befejezést hívtott segíteni. Az ösztöndíj és az ezzel járó pénzjutalom nyertesei:

1. kategória 5.-6. évfolyam
Erdős Zsuzsanna (6.a)
2. kategória 7.-8. évfolyam
Tóth Eszter (7.a)
3. kategória 9.-10. évfolyam
Kun Gergely (10.a)
4. kategória 11.-12. évfolyam
Káldy Kata (11.a)

Jövő szeptemberben újra indul a pontgyűjtés. Feltétlenül próbáljátok meg, most már tudjátok, mit kell tennetek!